889/12

Den 28. marts 2012 blev i sag nr. 81.193:

xxxxxx xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Sampension KP
Livsforsikring A/S
Tuborg Havnevej 14
2900 Hellerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede har forsikring med dækning ved visse kritiske sygdomme i Sampension KP Livsforsikring A/S. Hun klager over selskabets afvisning af at udbetale forsikringssummen i anledning af en anmeldt kritisk sygdom (døvhed).

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens høretab ikke var totalt og irreversibelt inden forsikringstidens ophør den 28/2 2011.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 6/9 2011, fremgår bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.

Jeg har haft hørenedsættelse i en del år men har indtil september 2010 fungeret i fuldtidsstilling med brug af høreapparat i begge ører. Omkring april 2010 fik jeg problemer og henvendte mig til høreklinikken på ... Sygehus. Det var begyndelsen til en udredning, som endte med Cl-operation dog kun på højre øre, da jeg takkede nej til 2 Cl på en gang bl.a. på grund af de risici der er forbundet med en sådan operation. Jeg vedlægger min klage til Sampension, hvoraf forløbet siden september 2010 fremgår.
Sampension holder sig til den opfattelse, at jeg ikke har total og irreversibelt høretab - de henviser til audiogrammet fra 8.12.2010. Jeg spørger derfor, hvad forskellen er på at være døv, som Sampension opfatter det, når de henviser til høretesten (genkende enkelte ord - et ad gangen) og min oplevelse af ikke at kunne høre, hvad der bliver sagt. Det store skelnetab, jeg har, betyder, at jeg ikke forstår det der bliver sagt - det føler jeg er at være 'døv'. Lyd uden at fange ordene i en sammenhæng er i min verden det samme som at være døv, og det med brug af høreapparat. Uden høreapparat hører jeg intet. Min personlighed er i den grad blevet forandret med mit hørehandicap. Jeg er afhængig af støtte, når jeg er sammen

med flere på en gang. Jeg kan ikke tage aktivt del i en diskussion som jeg før kunne og føler mig i mange situationer isoleret. Jeg kan ikke høre radio, og TV kan jeg kun få noget ud af, hvis der er undertekster. Tidligere har vi været til koncerter, musikfestival o.l. men det kan jeg ikke mere. Når vi samler børn og børnebørn til hyggelig samvær er det mig umuligt at følge med i samtalerne. Selvom de er opmærksomme på, at jeg skal have hjælp, er jeg også bevidst om, at de ikke kan være opmærksomme på mig hele tiden. I forhold til min CI-operation er jeg ikke enig i Sampensions forklaring om, at den ikke kan indgå i vurderingen, da operationen er sket efter 28.2.2011. Det er jeg uenig i, da beslutningen om operationen skete i januar 2011 - jeg mener det var den 16. eller 18.1. men på grund af ventetid kunne det først blive den 30.3.2011. Ventetiden kan vel ikke komme mig til skade? Når der nu er forskellig opfattelse om min hørelse/ manglende hørelse forstår jeg ikke, at Sampension ikke har valgt at sende mig til en speciallæge for at få uenigheden afklaret men blot givet afslag.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

Udbetaling af sum ved kritisk sygdom."

Selskabet har i brev af 19/9 2011 til nævnet nærmere redegjort for hændelsesforløbet og sin afgørelse således:

"**Sagsfremstilling**
[Klageren] blev optaget i pensionsordningen den 1. august 1972. Hun fik tilknyttet dækning ved visse kritiske sygdomme på gruppelivsforsikringen den 1. oktober 1997.

[Klageren] fratrådte hendes pensionsgivende job den 28. februar 2011 og overgik til alderspension. Derfor bortfaldt dækningen ved visse kritiske sygdomme. Dette oplyste vi [klageren] om i brev af 29. marts 2011.

[Klageren] har haft en progredierende hørenedsættelse siden 1991. I foråret 2010 oplevede forsikrede problemer med at klare en hel arbejdsdag. [Klageren] blev derfor henvist til Høreklinikken på ... Sygehus med henblik på nye høreapparater. Det blev dog vurderet, at disse ikke ville hjælpe, da det var skelneevnen der var problemet. Hun blev i stedet foreslået en cochlea implantation, hvor der indopereres en elektrode.

Ved undersøgelse den 8. december 2010 på ... Universitetshospital viste et audiogram en resthørelse på 65 dB. Det fremgår af journaloplysningerne, at [klageren] høremæssigt kan klare sig på tomandshånd, når der tales tydeligt og kombineres med mundaflæsning. Hun klarer sig også ved egentlig hørelse, hvis denne ikke forstyrres af baggrundsstøj eller dårlig akustik. Der er endvidere en rimelig bevaret hørelse for bas ved 250 og 500 Hertz.

[Klageren] har efterfølgende oplyst, at hun ved cochlea implantationen mistede resthørelsen på venstre øre. Dette har ikke betydning for sagen, da implantationen er sket efter forsikringens udløb.

SAMPENSION meddelte den 27. juni 2011 [klageren], at hun ikke var berettiget til udbetaling, da betingelsen om totalt og irreversibelt høretab på begge ører ikke er opfyldt i forsikringstiden.

[Klageren] klagede den 4. juli 2011 over vores afgørelse. Efter en ny gennemgang af sagen fastholdt vi vores afgørelse, hvilket vi skrev til forsikrede den 27. juli 2011.

Selskabets stillingtagen til klagen, jf. vedtægter for Ankenævnet for Forsikring, § 5, stk. 1
Selskabet gør gældende, at Ankenævnet for Forsikring må give selskabet medhold i, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for dækning ved kritisk sygdom, mens forsikringen var i kraft. Derfor bør ankenævnet ikke kritisere, at selskabet har givet afslag på udbetaling af forsikringssummen.

[Klageren] skriver i sin klage, at hun har et stort skelnetab, og at det for hende føles som at være døv.

SAMPENSION bestrider ikke generne ved et stort skelnetab. Forsikringsbetingelserne tager dog ikke højde for denne komplikation og derfor kan vi ikke medtage dette ved vurderingen.

[Klageren] skriver endvidere, at hun ikke er enig i at cochlea implantationen ikke kan indgå i vurderingen, da beslutningen om operationen blev taget før forsikringens udløb.

SAMPENSION gør opmærksom på, at betingelsen om et totalt og irreversibelt høretab skal være til stede inden forsikringens udløb. Det har derfor ikke betydning, at beslutningen om operationen blev truffet i forsikringstiden.

[Klageren] forespørger slutteligt, hvorfor SAMPENSION ikke har valgt at få afklaret høretabet ved en speciallæge. Dette har SAMPENSION ikke fundet nødvendigt, da der forelå relevant dokumentation for hendes høretab. En ny undersøgelse ville dog heller ikke kunne bruges til at dokumentere høretabet før forsikringens udløb, da [klageren] selv har oplyst, at der er sket en forværring ved cochlea implantationen.

SAMPENSION gør følgende gældende:

- Forsikredes høretab var ikke totalt og irreversibelt i forsikringstiden.
- Derfor er hun ikke berettiget til udbetaling, jf. forsikringsbetingelserne for kritisk sygdom.

På dette grundlag er det vores opfattelse, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for udbetaling af forsikringssummen ved kritisk sygdom. Klagen bør derfor ikke tages til følge."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder diverse journaloplysninger.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2.** Det er en betingelse for udbetaling ved kritisk sygdom, at sygdommen diagnosticeres i forsikringstiden, dog tidligst efter udløbet af en eventuel karensperiode. Forsikringstid og eventuel karensperiode fremgår af gruppelivsaftalen. Diagnoser, der stilles efter forsikringstidens udløb, er ikke dækket af forsikringen.

Ved en diagnose forstås de sygdomme, der er nævnt i overskrifterne til § 8 A-V.
...
§ 8. Ved kritisk sygdom forstås:
...

R. Døvhed.
Totalt og irreversibelt høretab på begge ører.

Krav: Diagnosen skal være stillet på en audiologisk klinik."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ikke godtgjort, at klageren i forsikringstiden har fået konstateret et totalt og irreversibelt høretab på begge ører. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale forsikringssummen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Henning Jønsson